

Korpa Tamás

ODABENT A SZOBÁBAN

pedig már elhatározta magát,
felcsöngetett, bele is mondta a kaputelefonba,
és megint, és újra,
és ez a kintről érkező hang az első métereken valahogy elporladt,
halkult és porladt, és csak a rettentő csend borult azokra
odabent a szobában.

A MÁTYÁS-SZOBOR VALLATÓJA VOLTAM

hangfalakat telepítettünk köré minden irányból.
célba vettük és egy álló napon át ropogott rá a techno.
aztán egy férfi karcsú fúrószárral belyukasztotta a talapzatot.
mint mikor levegő szökik a matracból, valamit sziszegett a szobor.
a szinkrontolmács eszeveszetten próbálta lefordítani
a vallomást.

CSAK A SZÉL

nem az előkertből, nem a konyhakertből, nem a Mikó-kertből,
nem a télikertből, nem a nyári kertből,
nem a borvörös őszi kertverejtékből, csak valahonnan betódul,
az ablakon át, nyugtalanság veszi körül, utat építenek,
temetőt lékelnek, ujjak az ajkakon, mondja,
majd behajlítja a fenyőágot a szobába,
figyeli, ahogy a fekete toboz ringó árnyékot vet a lapra,
ahogy ráhull, nincs hallótávolságon belül
más, csak ez a tobozmoccanás, asztalfiókot nyit
metszőollóért, majd fésülködőtükör-fiókot zár,

beáztatja magát a jéghideg kádba,
de akkor újra betódul, betoppan, beömlik, a függönyt átsimítja,
kiszívja az ablakon, szüntelen tapogat az étkezésleten,
a bizalmas villán, a leheletvékony hűlő kanálon,
a pezsgő szódán, az ezüstreluxa mögé kerül,
megkeveri, mint egy paklit, átfúj a kakukkosórán,
mert valahonnan betódul, beömlik,
míg ő szűk köpenyében pihen, már lábadozik, hogy jön,
hogy elhiggyen, hogy megjön, aki jön, hogy elhiggyen,
de nem, mert ez megint csak a szél.

ÍRJ HÁT VELE, KÉRLELT

az írógépek rabosítása után a kitárt ablakhoz toltuk
mi is a zongorát.
végigsimítottam a lakkozott fedélen, s a tejfehér billentyűkre
az ábécé betűit kezdtük felfesteni.
írf hát vele, kérlelt, mint most mindenki más.
első hallásra úgy tűnt,
a zongorák teleszemetelik zajjal a várost.
nehezen bírták a növények. rövid időn belül sápadni kezdett néhány,
potyogtak a balkonládákból a virágfejek.
mi azonban tudtuk, hogy meg kell tanulnunk a fülünkkel is olvasni
immár.
hamarosan szabadon engedték az írógépeket.
a zongorákat vitték el aprószemű vezetőláncokon.